

Катунари.

Край бръга на тиха Струма
спрѣ се закъснѣлъ керванъ;
скитниците катунари
ще стануватъ тука станъ.

Ето лумнаха огньовете,
сѣнки трепнаха край тѣхъ
и далечъ въ полето екна
врѣва и безгриженъ смѣхъ.

Пламъци се борятъ въ мрака, —
свѣтъ и мракъ — и въ мрака свѣтъ —
тукъ изпѣква ликъ разчорленъ
таме дрипавъ силуеть.

Мудно отстрани цигулка
пробуча и сръчно сви,
вмигъ — чевръстъ и кръшенъ танецъ
като вихъръ се изви. . . }

А съ усмивка благодушна
гледатъ старци отстрана, }
и лулитѣ имъ свѣтулкатъ }
въ околната тъмнина.

Днесъ сж тукъ. А бозна утре
де глава ще прислонятъ. . .
за бездомнитѣ безгрижностъ
прави лекъ свѣтовний пжтъ. |

Колиба.

Колибата на горския стражарь,
изправена на върха на баира,
като око отворено да бди,
къмъ нази тя се отдалеко вира.

Наоколо ѝ е цѣло море
мълчание отъ тъмнолики бори —
едничка само съ своитѣ стени
бѣлосани тя за животъ говори.